

Dnevnik izolacije

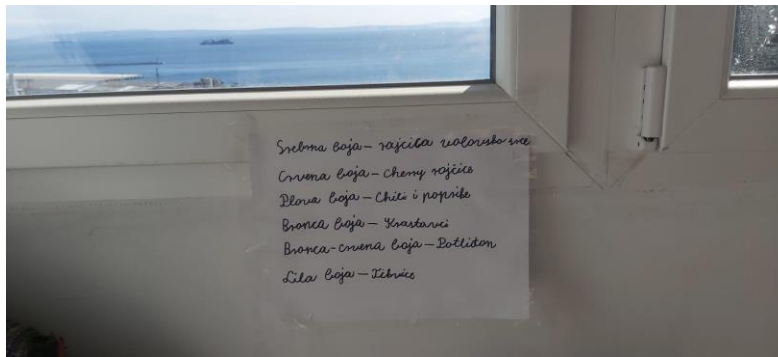
Uvod

Nisam neki ljubitelj pisanja dnevnika, ali što se mora, mora se.

27.3.2020. - neka čudna situacija (korona)

Vani tišina, osim kod nas jer mi je došao tata (pravo veselje).

29.3.2020. Danas sadimo rasad. Kupili smo sjeme i bacili se u akciju.

1.4.2020.

Danas smo okopali vrt.

3.4.2020.

Danas, kao i svakog dana, pekao sam kruh. Još uvijek traju mjere korone i online nastave. Osjeti se neka nelagoda, ali nama je lijepo. Svi smo doma i družimo se.

5.4.2020.

Nema smisla pisati što sam sve spremao od slastica, jedino mogu reći da smo se svi udebljali.

8.4.2020.

Pečem kolač koji se zove stay at home.

11.4.2020. – Uskrs

Svi smo doma i svi smo veseli, ali nam nedostaju naši bližnji.

Sretan Uskrs 2020.!

15.4.2020.

Danas smo tata i ja radili paštu – paške šrulice.

Nije ta korona tako loša – svašta se nauči.

16.4.2020.

Evo šrulica u tanjuru.

17.4.2020. – natjecanje

Danas sam spremao jedno jelo s piletinom i jabukom za natjecanje koje se zove kuhanjem protiv korone i na kraju sam uspio pobijediti.

18.4.2020.

Mašti i volji nikad kraja – ravioli.

20.4.2020.

Što reći?

Ravioli na tanjuru, ali na tanjuru su bili kratko.

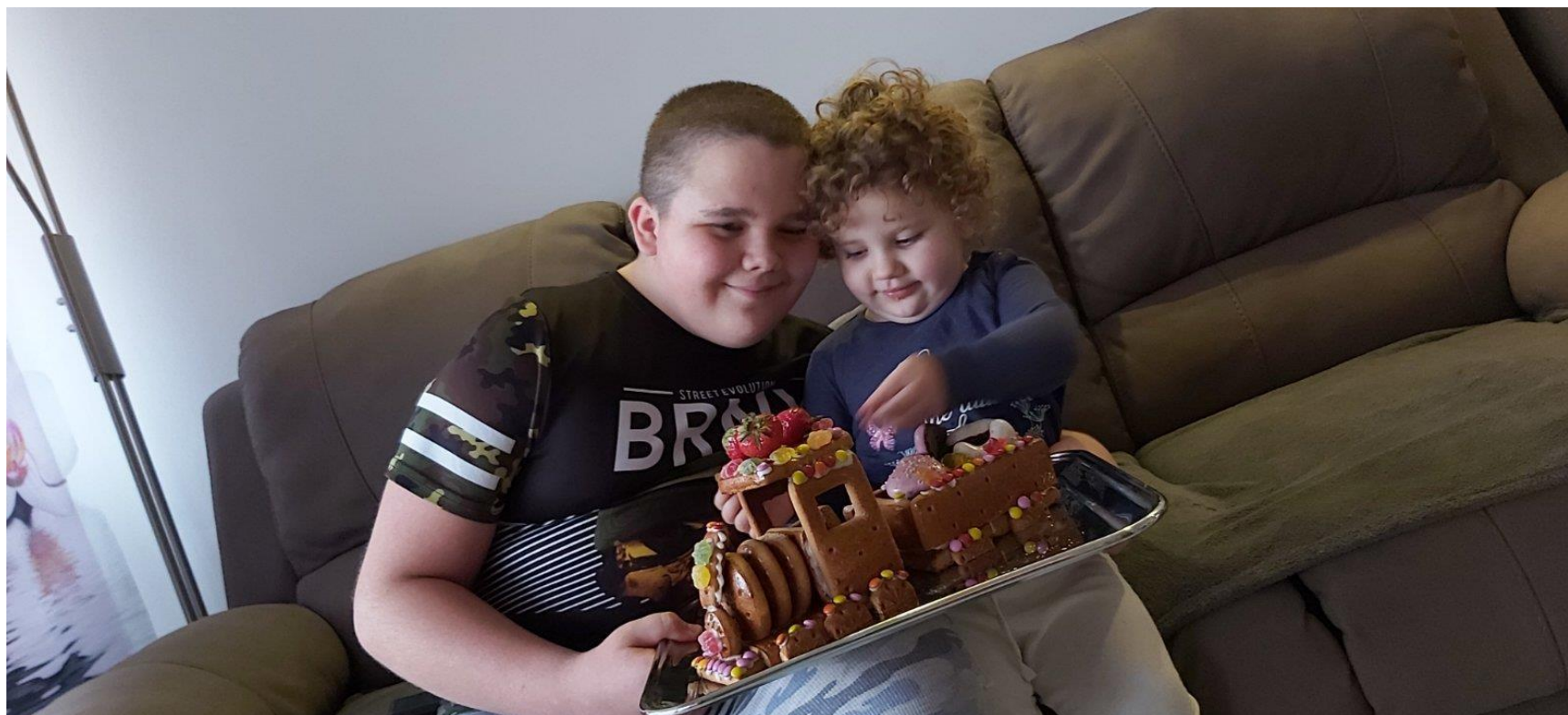
22.4.2020.

Danas smo radili sliku od gipsa i knaufa za uspomenu.

24.4.2020.

Seki sam radio slatki vlakić od keksa, biskvita i bombona.

4.5.2020.

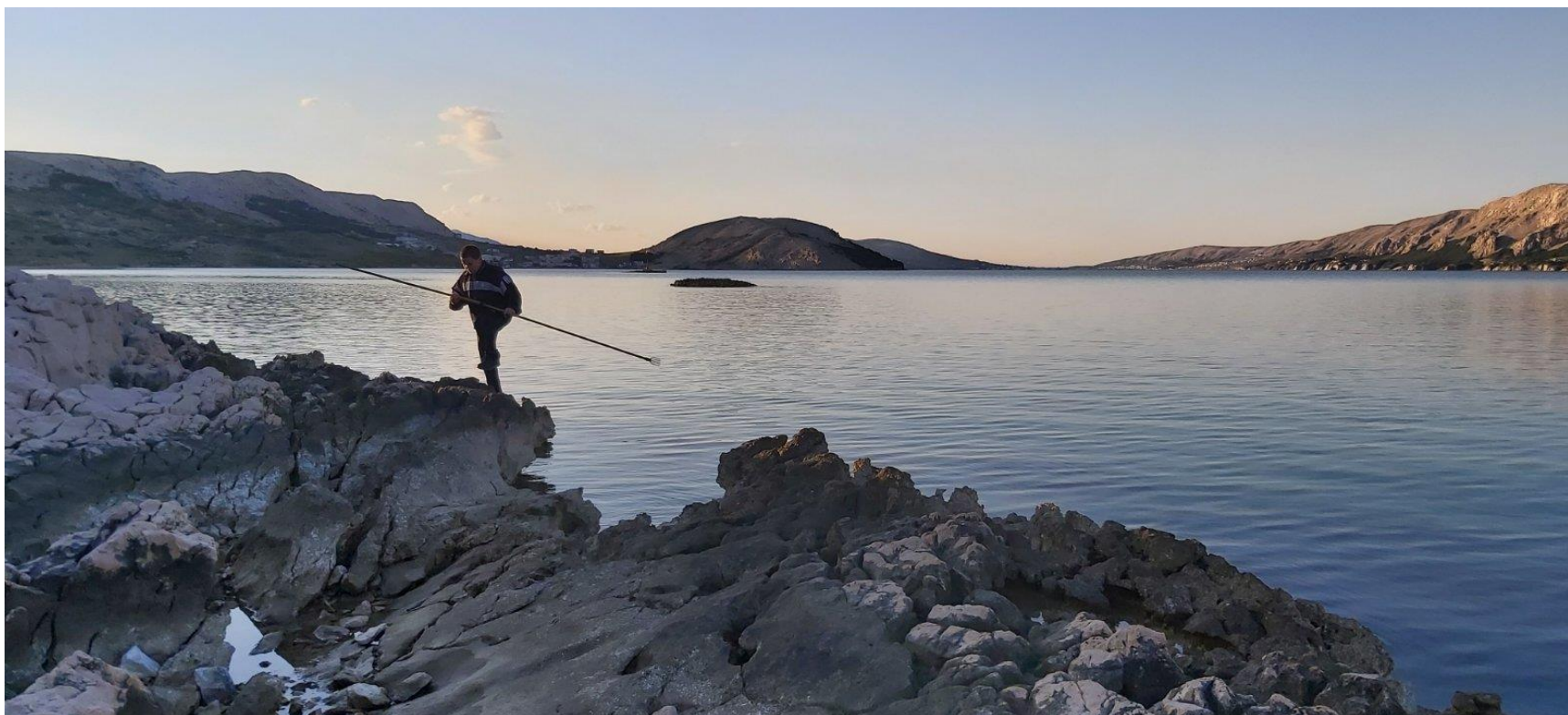
Napokon možemo na Pag!
Nima, nima do otoka Paga!
Idemo na Pag!

7.5.2020.

Ujutro s ostima na sipe kao i svako jutro kada je bonaca.

Vidjeli smo i snimali dupine.

8.5.2020.

Napokon počinjem roniti.

Uživam u ljepotama morskih dubina.

9.5.2020. – Majčin dan

Pa kakav bi to bio Majčin dan bez jedne ukusne torte?

12.5.2020. – prvo branje puževa

Idemo brati puževe.

Naravno da nije za kremu celoderm nego za baku koja ih obožava.

14.5.2020.

Danas lovimo ribu s plaže i, nažalost, jedna orada mi je pala.

16.5.2020.

Mojoj baki je rođendan.

Pripremili smo joj iznenađenje.

Došli smo u Rijeku, spekli kolače i jela od svega što smo bili ulovili u moru.

24.5.2020.

Tata i ja popravljamo sandolinu.

Jedva čekam da ju stavim u more.

31.5.2020.

Napokon, bacam parangal, mrežu i vršu.

I opet kažem da nam je dobro došla korona jer je produžila ljeto.

2.6.2020 – kraj

Evo, došli smo do kraja pisanja dnevnika. Iako mi je na početku bilo glupo pisati, sada sam sretan što sam stvorio jednu divnu uspomenu.

Čudno je bilo ovo proteklo vrijeme (vrijeme korone).

Zavladao je neki neuobičajeni strah, nelagoda, neizvjesnost, ali opet s druge strane, ovo nas je povezalo s obitelji, radili smo što inače ne radimo i shvatili na kraju što je u životu bitno.

Zato, dragi moj dnevniče, nadam se da će tvoje neispisane stranice i u budućnosti ostati tako prazne jer neću imati vremena za pisanje zbog mokrih ruku kojima lovim ribe, pobrašjenih jer pečem kolače, prljavih jer sadim začine i ljepljivih zbog ukrašavanja torti kojima ću nekoga razveseliti.